

§ 243.

Stk. 1. En Kvinde, som dræber sit Foster, straffes for Fosterdrab med Hæfte eller med Fængsel indtil 2 Aar. Under formildende Omstændigheder kan Straffen bortfalde. Paatale kan ikke finde Sted, naar der er forløbet 1 Aar, efter at Forbrydelsen er begaaet. Forsøg med utjænlig Midler straffes ikke.

Stk. 2. Den, der med en Kvindes Samtykke dræber hendes Foster, straffes med Fængsel indtil 4 Aar. Under skærpene Omstændigheder, særlig naar Handlingen er foretaget for Vindings Skyld, eller hvis den har medført Kvindens Død eller betydelig Skade paa Legeme eller Helbred, er Straffen Fængsel indtil denne Strafarts højeste Grad. Har Gerningsmanden handlet uden Kvindens Samtykke, er Straffen Fængsel ikke under 2 Aar, eller under skærpene Omstændigheder Tugthus indtil 8 Aar.

§ 244.

Stk. 1. Den, som øver Vold mod eller paa anden Maade retstridig angriber en andens Legeme, straffes, for saa vidt højere Straf ikke er forskyldt, for Legemskrænkelse med Bøde eller Hæfte.

Stk. 2. Er den angrebne sagesløs eller en frugtsommelig Kvinde, eller har Angrebet paa Grund af de benyttede Redskabers eller Midlers Art eller de Forhold, under hvilke det er udøvet, haft en særlig farlig Karakter, kan Straffen stige til Fængsel i 2 Aar.

Stk. 3. Har Mishandling fundet Sted, eller har Legemskrænkelsen haft en ikke helt forbigaaende Skade paa Legeme eller Helbred til Følge, er Straffen Hæfte eller Fængsel indtil 2 Aar, og kan, hvis den har medført Døden eller grov Legemsbeskadigelse, stige til Fængsel i 6 Aar.

Stk. 4. I de i Stk. 1 nævnte Tilfælde finder offentlig Paatale ikke Sted, medmindre almene Hensyn kræver det.

§ 245.

Stk. 1. Den, som tilføjer en anden Skade paa Legeme eller Helbred, straffes, for saa vidt højere Straf ikke er forskyldt, for Legemsbeskadigelse med Hæfte eller med Fængsel indtil 3 Aar.

Stk. 2. Under de i § 244, Stk. 2, angivne Omstændigheder, saa og naar Legemsbeskadigelsen har været forbundet med Mishandling eller har haft Døden eller grov Legemsbeskadigelse til Følge, er Straffen Fængsel indtil denne Strafarts højeste Grad.

§ 246.

Tilføjer nogen en anden en saadan Skade, at han mister eller lider væsentlig Føringelse af Syn, Hørelse, Taleevne eller Forplantningsevne, at han bliver vanfør eller i høj Grad vansiret, at han enten for bestandig eller for lang, ubestemt Tid bliver uskikket til at udføre sine Kaldspligter eller det daglige Livs Sysler, eller tilføjer han ham anden Skade paa Legeme eller Helbred af lige Betydning, straffes han for grov Legemsbeskadigelse med Fængsel ikke under 2 Aar eller med Tugthus indtil 8 Aar.

§ 247.

Har den, som skal dømmes efter § 244 eller § 245, tidligere for forsætligt Legemsangreb eller for nogen med forsætlig Vold forbunden Forbrydelse været dømt til Frihedsstraf, kan Straffen forhøjes med indtil det halve.